

Ja:

Hedemann, Nordby, Borup, Carstensen, la Cour, Dalsgaard, Goos, Hage, Gustav Hansen, P. G. C. Jensen, Johnsen, Juul-Rysensteen, Lunn, Matzen, Moltke-Bregentved, Moltke-Lystrup, Pagh, J. Pedersen, Holger Petersen, Scheel, Schultz, Sehested, Sonne, Stilling, J. C. Sørensen og Tolderlund.

Nej:

Gundesen, Sørensen-Egaa, Andersen, Berthelsen, Breinholt, Buhl, Bærentsen, Ejsing, N. Hansen, Octavius Hansen, Hey, K. Jensen, Ole Jensen, S. Jensen, Johansen, Jørgensen, Madsen-Mygdal, H. J. Nielsen, H. P. Pedersen, Jens Rasmussen, Reedtz-Thott, Rottbøll, Steffensen, Tesdorpf, Vestergaard (Klim) og Ahlefeldt-Laurvig.

Fraværende:

Danneskjold-Samsøe, Estrup, Frijs, Høst, Jensen-Stengaarden, Kofoed, Møller, Nellemann, Raben (syg), Rasmussen (Krøjstrup), Rasmussen-Vanddamgaard, Thygeson, og Vestergaard (Gjøttrup).

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 136. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Sp. 89—92.)

Ordføreren (Johnsen): Antallet af dem, der i Aar ere optagne paa Lovforslaget om Indfødsrets Meddelelse, er noget mindre end forrige Aar, men da var det ogsaa større end i nogen Sinde tidligere. — 341, som det er i Aar, er alligevel et ret betydeligt Antal, navnlig sammenlignet med, hvad det var for en Del Aar siden, inden Alderdomsforsørgelsesloven udkom. I Aarene 1850—70 var Gennemsnittet saaledes neppe 20, og i Aarene 1870—90 var det gennemsnitlige Antal ikke synderligt over 60 aarlig. Lige som i tidligere Aar er det overvejende Antal af Ansøgerne født i Sverige, det næststørste Antal i Sønderjylland, og det er let forklarligt, at Hovedkontingentet leveres derfra. — Ved Bedømmelsen af, om Ansøgerne have kvalificeret sig til at optages paa Lovforslaget eller ikke, er der fra Ministeriets Side, saa vidt det kan ses, fulgt lignende Prin-

cipper som i tidligere Aar. Dette gælder saavel Tiden, i hvilken det kræves, at vedkommende skal have opholdt sig her i Landet, som med Hensyn til, at Ansøgeren i den Tid har ført en i økonomisk Henseende selvstændig Tilværelse. I sidstnævnte Henseende skal dog bemærkes, at medens Udvalget forrige Aar havde den Opfattelse, at der fra Ministeriets Side var udvist en noget større Liberalitet end tidligere, synes det i Aar som om man er vendt noget mere tilbage til foregaaende Aars Praksis, og dette kan Udvalget ikke andet end fuldt ud billige, da man lægger særlig Vægt paa, at der med Hensyn til det Moment, den økonomiske Selvstændighed, ikke gøres Afslag i Fordringerne, og at der ikke sker Undtagelser i saa Henseende, med mindre der er stærke Grunde, der tale derfor. Det vil vistnok erkendes, at det ikke er blot en berettiget men ogsaa en meget rimelig Fordring at stille til Udlandinge, der søge at opnaa borgerlige Rettigheder her i Landet lige med danske Borgere, at de under deres Ophold her i Landet have vist, at de kunne ernære sig uden Hjælp fra det offentlige. Naar der ved det foreliggende Forslag i enkelt Tilfælde er medtaget Personer, uagtet de have modtaget nogen Hjælp af det offentlige Fattigvæsen, har Udvalget fundet dette forsvarligt, da Hjælpen er oppebaaret i Sygdomstilfælde, og Beløbet senere er tilbagebetalt i de Tilfælde, det kan antages, at paagældende har været i Stand dertil. For saa vidt der er medtaget enkelte Personer, der have modtaget Hjælp af „de Fattiges Kasse“, har Udvalget ogsaa ment at kunne billige dette, da det drejer sig om forholdsvis smaa Beløb. En enkelt, Nr. 80, har vel modtaget Understøttelse af de fattiges Kasse paa i alt 207 Kroner, men Hjælpen er ydet i 10 Aar, fra 1839 til 1898, og da vedkommende har haft 8 Børn, og Understøttelsen desuden er ydet i Sygdomstilfælde, har Udvalget kunnet billige, at der er set bort derfra, saa meget mere som den vedkommende er særdeles godt anbefalet. Hvad i øvrigt Understøttelse af de Fattiges Kasse i Almindelighed angaar, har Hjælp af denne Kasse vel en anden Karakter end Understøttelse af det offentlige Fattigvæsen; men ved Spørgsmaalet om Indfødsrets Meddelelse vilde det dog formentlig ikke være rigtigt i alle Tilfælde ubetinget at se bort tra enhver Hjælp, selv nok saa stor, af „de Fattiges Kasse“, og det saa meget mindre som der jo af Kommunekassen kan udredes endog betydelige Tilskud til „de Fattiges Kasse“, der der-